

Nr 217.

Av herr **Thore**, om *provisoriska lönetillägg åt andre fartygsinspektörerna och byråinspektören å fartygsinspektionsbyrån.*

I staten för förhandskontrollen å fartygs sjövärdighet under sjunde huvudtiteln har för andre fartygsinspektör upptagits det hittillsvarande årliga arvudet av tre tusen kronor. Om otillräckligheten av detta arvode för ifrågavarande befattningsinnehavare synes man såväl inom kommerskollegium som eljest bland de praktiska utövarna av sjöfartsnäringen vara tämligen ense. I sin skrivelse av den 9 nov. 1917 angående förhandskontrollen å fartygs sjövärdighet anför kommerskollegium med avseende å fartygsinspektörernas avlöningsförhållande bland annat »att med den erfarenhet, som numera vunnits rörande omfattningen och arten av andre fartygsinspektörernas arbete, synes det kollegium med fog kunna ifrågasättas, huruvida icke dessa tjänstemäns löneförmåner böra i någon mån förbättras. Såsom samarbetet mellan vederbörande förste fartygsinspektör och de denne underlydande andre inspektörer gestaltat sig, har, ifråga om fartyg i uteslutande inrikes fart, andre inspektörer verkställt så omfattande och maktpåliggande förbättringar som sjövärdighetsbesiktning och passagerarefartygsbesiktning till, i stort sett, samma antal som förste fartygsinspektören. Bortses från den högre kompetensen hos förste fartygsinspektör samt dennes överordnade ställning och allmänna åliggande, torde med hänsyn till det övriga, för samtliga inspektörer till övervägande del likartade arbetet inom den lokala tillsynen en viss minskning i den nu bestående skillnaden mellan avlöningsförmåner för förste och för andre fartygsinspektör få anses motiverad.» Kommerskollegium erinrar därjämte om rådande bestämmelser, enligt vilka fartygsinspektör hindras att åtaga sig uppdrag, vilka eljest, på grund av fartygsinspektö-

rens tekniska utbildning och praktiska verksamhet, borde kunna tillfalla sådan person.

På grund av nämnda omständigheter slutar kommerskollegium med att föreslå, att avlöningen för andre inspektörerna bestämmes till 3,600 kronor.

De otillräckliga avlöningsförhållandena för andre fartygsinspektörerna och behovet av att här åstadkomma en förbättring ha även tid efter annan kraftigt understrukits från sjöfartshåll. Så framhölls nyligen i Nautisk tidskrift med avseende på den nautiskt utbildade andre inspektören och under påpekande av att för att kunna antagas till nautisk andre inspektör fordras att ha avlagt sjökaptensexamen ävensom att ha fullgjort längre sjötjänst, dels å segelfartyg i Nordsjö- eller vidsträcktare fart, dels såsom befälhavare i utrikes fart samt att avlöningen för befattningen är 3,000 kronor per år, »att ingen befälhavare utan biavsikter eller, såvida han av någon orsak ej längre kan segla till sjöss, på allvar och med tanke på kvarstannande tager en dylik befattning, såvida ej privata förmögenhetsförhållanden tillåta detta och man tror sig i inspektionsysslan finna en behaglig reträttplats. Därtill lämpar sig inspektörsbefattningen emellertid absolut icke.» Det framhålles vidare, »att fartygsinspektionens hela framtid är beroende av lönefrågan, ty kan icke inspektörskåren rekryteras med erfarna och kompetenta yrkesmän och kunna icke redan anställda sådana bibehållas i tjänst, så blir inspektionens arbete fullkomligt förfelat».

Det nyss anförda riktar sig mera direkt på den nautiskt utbildade andre inspektören, men gäller även i huvudsak för den genom övermaskinisttjänst maskintekniskt utbildade.

Man bör i båda fallen vid avmätande av avlöningsförmånerna taga i ögonmärke, att det är de under den praktiska verksamheten förvärvade kvalifikationerna för uppdraget, som behörigen måste värdesättas, ty eljest lär icke fartygsinspektion kunna påräkna att hos sig få innesluta den kunskap och erfarenhet, som är erforderlig för att den rätt skall kunna fylla sin uppgift.

Kommerskollegium framhåller i sin meromnämnda skrivelse, att av 16 andre inspektörer inom riket 4 redan lämnat sina befattningar. Det uppgives nu, att ytterligare 8 tagit avsked samt att rekryteringen till kåren under sista tiden avsevärt försvårats.

Under sådana förhållanden lär det icke utan allvarligt men för den preventiva fartygskontrollen gå an att uppskjuta frågan om en arvodeshöjning åt andre fartygsinspektörerna, tills att fartygsinspektionens

uppförande å ordinarie stat tages upp. Jag hemställer därför, att ett provisoriskt lönetillägg beredes ifrågavarande befattningsinnehavare, samt att detta sättes till 1,000 kronor per år för var och en av dessa.

Frågan om att bereda byråinspektören inom fartygsinspektionsbyrån förbättrade avlöningsförmåner synes även ha varit föremål för överbägande inom kommerskollegium, dock utan att detta lett till någon direkt framställning. Samma skäl som ovan åberopats för ett lönetillägg åt de lokala fartygsinspektörerna kunna även här anföras. Och överhuvud torde denna tjänst i avlöningsförmåner böra jämföras med befattningen som sjötekniskt biträde hos kommerskollegium, alltså räknas till andra graden. Då en framställning härom nu ej lämpligen kan upptagas, torde ett provisoriskt lönetillägg till samma belopp, som föreslagits för andre fartygsinspektör, böra beredas även åt denne befattningsinnehavare.

På grund av vad som sålunda anförts, får jag vördsamt hemställa,

dels att åt var och en av andre fartygsinspektörerna inom den lokala förhandskontrollen å fartygs sjövärdighet måtte beredas ett provisoriskt lönetillägg av 1,000 kronor per år.

dels att byråinspektören å fartygsinspektionsbyrån måtte beredas ett provisoriskt lönetillägg av 1,000 kronor pr år.

Stockholm den 21 januari 1919.

Alex. Thore.

